

briga za gospodarstvo sestre. Brusova je dala oskrbovati živino in svinje.

Najdeno truplo pod senom

Brusov hlapec se je pripeljal 21. julija zjutraj na Gselmanovo domačijo po seno, ki je bilo shranjeno na podstrešju hiše št. 137. Ko je odprl vežna vrata in stopal na podstrešje, mu je udaril v nos neprijeten duh po gnilobi. Že po prvih odgrinjanjih z vilami je zadel na precej razpadlo truplo Gselmanove. O najdbi je koj obvestil župana in ta orožnike, ki so dali truplo prenesti v mrtvašnico kamniškega pokopališča, kjer je bilo izvršeno sodno raztelesenje.

Kaj je pokazalo raztelesenje

Truplo Gselmanove je bilo sodno razteleseno 22. julija zjutraj. Zdravnik je ugotovil, da je bila Gselmanova umorjena z zabodljajem v srce in je bila koj mrtva. Ker je bilo truplo že precej razpadlo, pri

raztelesenju ni bilo mogoče dognati, če je morilec pred smrtonosnim sunkom z nožem žrtev še tudi davil. Zanimivo je tudi to, da v truplu Gselmanove ni bilo nobene krvi, ampak je vsa ztekla skozi rano.

Kdo je zločinec?

Sum krivde umora je padel na nekega starejšega mladoletnika, ki stanuje blizu domačije Gselmanove in je bil kljub 20 letom obsojen enkrat na osem mesecev, drugi na dve leti robije, katero je prestajal v mariborski kaznilnici in je bil lani v decembru pomiloščen. Osumljeni je sedaj nenadoma izginil in ga orožniki niso mogli izslediti. Upravičena je domneva, da je pobegnil kam v Avstrijo.

Poizvedovanja za pobeglim so dognala, da je pred dnevi vrnil svojemu bratu dolg 200 din z obrestmi vred. Osumljenega so videli večkrat pri Gselmanovi, kateri je pomagal pri raznih delih. Preiskava bo že dognala, ali je osumljeni res kriv.

Dekliški dan na Betnavi

Grad Betnava pri Mariboru je postal po zamisli in po dobroti prevzvišenega g. škofa naš novi, osrednji dom dekliškega gibanja za lavantinsko škofijo. Mnogo deklet je že sprejel ta dom, že lani ob Slomškovih dnevih in potem skozi vse leto ob priliki tečajev ali sestankov. Zlasti lepo je bilo na Betnavi ob liturgičnem tečaju v velikem tednu in pa v dneh 1., 2. in 3. maja ob priliki tečaja za voditeljice dekliških krožkov. In tudi sicer ob večjih ali manjših sestankih, ki se redno vrše na Betnavi, nam je Betnava pokazala, da nam je res dom, prijeten dom. Vsako deklet, ki je enkrat prišlo, se rado vrača nazaj, ker ve, da bo na Betnavi vedno našla novih sil za svoj idealizem, lastno plemenito stremljenje in za apostolsko delovanje, pa tudi vedno veselje, pesem in igro.

Dekleta! Sedaj se Betnava pripravlja na nov dogodek, na veliki »Dekliški dan« za Ma-

rijin praznik 15. avgusta in vas pričakuje. Sprejeti hoče množice naših dobrih, idealnih deklet iz vse škofije. Velik dan mora biti 15. avgust in na globoko mora zarezati v naše dekliško gibanje! Tisočem mora po škofu in drugih duhovniških Cerkev poglobiti visoki ideal pravega deklištva! Vsa, predvsem mlajša dekleta, ste vabljenе, ne le Marijine družbenice in članice prosvetnih društev, oziroma DKA, ne, vsa dekleta! Prav vsa, ki se veselite dekliške skupnosti, ki z veseljem prisluhnete besedi o našem dekliškem ponosu, o srečni prihodnosti, o pogumnem delu za širjenje kraljestva Kristusove ljubezni.

Marija nas čaka in nas vabi za svoj praznik, ob Njej se bomo v zborovanjih poglabljale. Za to gre, da se osrečimo ob viru prave sreče in še za to gre, da premišlimo, kako bi nesle svojo srečo drugim.

Dekleta! Pridite, da se bomo veselile naše skupnosti! Pridite z vsem svojim veseljem in v vsej svoji pestrosti (narodne noše, vezene obleke, dečle)! Ne bojte se žrtev!

Spored. Na predvečer, v soboto po prihodu vlakov, ob 19.15 otvoritev, procesija z Najsvetejšim, s svečami, v parku. V nedeljo: obha-

jlino sveto mašo ob 6.30 bo daroval Prevzvišeni. Po sv. maši skupno zborovanje, potem stanovsko razdeljena zborovanja za kmečka dekleta, za delavke in za inteligentke. Po okrepčilu popoldne skupno razvedrilo in sklepno zborovanje ter večernice. Govore č. gg. duhovniki in dekleta. — Dekleta, na veselo svidenje! — Po-drobnejša navodila dajejo č. župni uradi.

Obvestilo za gđne učiteljice. Iakreno ste vabljenе na ta »Dekliški dan«! Temu dnevni sledi od 16. do 19. avgusta na Betnavi tečaj za KA. Pišite takoj po program in pojasnila na naslov: Katehlistinje E. K., Betnava pri Mariboru.

Selnica ob Dravi. V nedeljo 1. in 3. avgusta bo pri nas nekaj izrednega. Ob 20 bo zunaj na prostem med cerkvijo in šolo predstava mogoč-ne ljudske igre »Siehernik«. Igra je polna presrešljivih, v srce segajočih prizorov. Vabimo ne samo domače farane, marveč tudi vse bližnje in daljne sosede: Sv. Ožboit, Sv. Duh, Ruše, Kam-nico in še dalje. V slučaju, če bi zvečer deže-valo, predstava odpade.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo pripravlja za 8. avgust priljubljeno in sodobno igro »Podrti križ«. Naslov igre nam sam pove, kako primerna in potrebna je ta igra za današnji čas. Poleg veselih prizorov nam kaže igra težke probleme sedanjih dni v jasni luči. Igra zasluži, da si jo vsakdo ogleda.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V našem fantovskem odseku se je začelo po celjskem taboru novo življenje. Prijetni so nedeljski popoldnevi v našem odseku. Kar naenkrat nam mine nedeljsko popoldne ob žogi in gimnastičnih vajah. Zadnje nedeljo so nas razveselili s svojim obiskom fantje iz Maribora. Bratski smo skupno malo zapeli fantovske pesmi in igrali žogo. Želimo si še več takih obiskov. Sicer pa se shajamo tudi med tednom in se z vso žilavostjo pripravljamo na trojiški tabor koncem avgusta.

Marija Snežna na Velki. Pri nas bodo imele dekliške Marijine družbe lenarške dekanije v sredo 4. avgusta svoj shod. Ob 10 pridiguje vič. g. duhovni svetnik Drago Oberžan iz Maribora. Po sv. maši na prostem pri cerkvi tabor deklet z govori in petjem. Po odmoru večernice in razhod. Hribček Marije Snežne je najvišja točka Slovenskih goric, odkoder je na vse strani kra-

zornost živahen starejši gospod, ki je več častnikom nekaj razkazoval. Vprašal sem sosedo pri mizi, kdo da je ta gospod. Vprašani švab mi je odgovoril s pomilovalnim glasom: »To je norec — grof Zeppelin. Dobri možek si domišlja, da se bo lahko vozil po zraku.«

V šestih letih so Nemčija tako izpopolnila svoje vojno mornarico, da bo imela več kot 58 vojnih ladij, in sicer tri okropne križarke tipa »Deutschland« po 26.000, odnosno 35.000 ton, dve veliki matični ladji za letala, 14 križark in 40 rušicev. Vrh tega pa je treba prišteti še večje število podmornic.

»Tiho! — Pojdi zdaj k materi in lepo se pogovori z njo! Boji se te, da se boš jezil in ji ne boš mogel odpustiti.«

Skočil je pokonci in odhitel v hišo. Ko ga je Cenca zagledala, je na glas zaihtela:

»Moj Bog! Moj Bog!«

»Nikar si ne ženite k srcu, mati,« jo je miril; »vse je prav, je že vse prav.«

»Kaj? Ali že veš —?«

»Veronika mi je povedala.«

»Odpusti mi — — — Anza!«

»Rad, če je kaj odpustiti.«

Tedaj se je presunljivo razjokala. Jagar pa jo je že prijel za roke in jih obdržal v svojih.

»Anza, dober si, moj ljubl pob!« je ihtela. »Bog ti bo povrnil.«

Še isti večer je šel jagar v trg k patru Valerijanu in je ostal precej dolgo pri njem.

Drugo jutro se je podal v Gradec h grofu Kristalniku, da bi ga poprosil za tri tedne dopusta. Grof je bil čez mero ljubezniv; menda je iz te ali druge besede jagrove spoznal, da ta ve, kdo je njegova mati. Rad mu je dovolil dopust in mu je obljubil, da bo na njegovo mesto poslal za ta čas koga drugega v planino.

Ko se je jagar poslovil, mu je grof dal celó roko in dejal nenavadno prijazno:

»Če ti je kdaj kaj treba, vej, da sem jaz tu! Pridi, ne boš nikoli zaman trkal! Ali razumeš: zmeraj, če ti je treba! — Vidim, da si pameten, in mislim, da se boš vsake reči po pameti lotil in se ne boš nikoli prenaljil.«

Anza je pokimal, da ga razume, in se je lepo zahvalil.

Naslednja dva tedna je ostal jagar v Dobrov-ljah; ni pa stanoval pri Cenci, ampak dalje zgoraj v hribu pri nekih kočarjih, katerim je dejal, da mora biti zdaj blizu matere, da je pri roki, če bi se kaj hudega pripetilo.

Kakor slučajno sta se vsak dan sešla s patrom Valerijanom, ki je prišel sem gor na sprehod. Hodila sta med njivami gor in dol in Anza je pazljivo poslušal duhovnikove nauke.

K Cenci dol je pa šel ves ta čas le dva- ali trikrat, pa nikoli ni ostal dalje, kakor kvečjemu kake četrte ure, ki jih je prebil ob bolnični postelji. Obe, Cenca in Veronika, sta opazili, da je postal zelo resen in vase zatopljen. Z dekletom je spregovoril kako prijazno besedo, pa se hitro poslovil. Nekoč je rekel v durih:

»Veronika, ko bi bil prej vedel, kar zdaj vem, bi se marsikaj ne bilo zgodilo, tuči tisto tam nad Šmarskimi pečmi ne.«

»To kar pozabiva, Anza,« je odvrnila in glas ji je bil mehke in vdan, kakor ga ni bila vajena.

(Dalje sledi)